

РЕШЕНИЕ

№ 5795

гр. София, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **9108** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето /ЗЗдр/.

Образувано е по жалба на С. С. Д. срещу Експертно решение /ЕР/ № 0583/08.08.2022г. на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/, Специализиран състав по неврологични, УНГ и сърдечносъдови заболявания, с което е потвърдено частично ЕР № 1009/27.05.2022г. на ТЕЛК при IV-та МБАЛ, в частта, с която е отменен болничен лист № 1336586.

Жалбоподателят моли за отмяната на обжалваното решение като незаконосъобразно. Твърди, че са били налице основания за продължаване на предходно издадения болничен лист като НЕЛК не изследвали в пълнота фактическата обстановка и не изяснили всички факти и обстоятелства от значение за случая. Твърди, че на 13.04.2022г. е извършен амбулаторен преглед, при който е установена необходимостта от продължаване на отпуска по болест. В съдебно заседание, редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването не изпраща представител в съдебно заседание. В писмено становище оспорва основателността на жалбата като сочи, че в МЕД на лицето не са налице доказателства, обуславящи необходимостта от продължаване на отпуска.

Заинтересованите страни – ТЕЛК, ТП на НОИ, РДСП, А. и „Ефект 2002“ ООД редовно призвани, не се представляват в съдебно заседание, не изразяват становище по оспорването.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че жалбоподателката работи като търговски представител в „Ефект 2002“ ООД. На същата по повод общо заболяване – остър мирингит, наложил хоспитализация в УМБАЛ „С.“ за периода от 22.02.2022г. до 24.02.2022г., в Отделението по уши, нос и гърло, е издаден болничен лист № E20220894096 за 20 дни болничен и домашен-амбулаторен режим на лечение, считано от 22.02.2022г. до 13.03.2022г.

На 14.03.2022г. от Медицински център „Лора“ ЕООД – обща ЛКК, е издаден болничен лист № E20221336330 за временна неработоспособност за 30 дни – продължение, до 12.04.2022г., с диагноза остър мирингит, Диагноза по М. Н73.0. Този болничен лист е приложен в МЕД на лицето.

Процесният болничен лист № E20221336586 е издаден от Обща ЛКК при Медицински център „Лора“ ЕООД на 13.04.2022г., продължение на предходен, за същата диагноза и за същата продължителност, т.е. за 30 дни, до 12.05.2022г. Приложен е амбулаторен лист за извършен преглед от същата дата, на която е издаден болничният лист, в който няма описани изследвания, цитирана е само епикризата от болничното заведение. В МЕД на лицето също не се съдържат доказателства за проведени изследвания от тази дата. Вписано като анамнеза е оплакване от болка и заглъхване на лявото ухо.

Болничният лист е обжалван от работодателя и с ЕР № 1009/27.05.2022г. на ТЕЛК при IV-та МБАЛ е отменен, поради това че наличната медицинска документация не съдържа данни, обуславящи продължаване на временната неработоспособност. Посочено е, че освидетелстваното лице се е явило лично и е представило епикриза за стационарно лечение и ЛАК. Последното е установено, че е продължило 2 дни от 22.02.2022г. /хоспитализацията в УМБАЛ „С.“, описана по-горе/.

Решението на ТЕЛК е обжалвано от освидетелстваното лице пред НЕЛК, в резултат на което е образувано производството, в което е постановен обжалваният акт. Решението е взето по документи, на основание чл.50, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и регионалните картотеки на медицинската експертиза /ПУОРОМЕРКМЕ/. Видно от мотивите на акта, е установено, че болничният лист е продължение на предходно издадени болнични листове за общо 50 дни със същата диагноза като в МЕД няма приложена документация, която да проследява и обективира състоянието в периода на оформяне на временната неработоспособност; предвид продължителността на заболяването няма направени допълнителни консултации, данни за проведено лечение и усложнения, възникнали за този период; не са представени и доказателства, уточняващи състоянието на лицето. Въз основа на това е заключено, че болничният лист е неправомерно издаден.

Решението на НЕЛК е съобщено на жалбоподателката на 15.09.2022г. с писмо с известие за доставяне, а жалбата срещу него е заведена при ответника на 29.09.2022г. При така установеното от фактическа страна съдът приема от правна страна, че жалбата е допустима - подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна

сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващата, на всички основания по чл.146 АПК съдът приема следното:

Разпоредбата на чл.101, ал.1 ЗЗдр предвижда, че за установяване на временна работоспособност се извършва медицинска експертиза, а съгласно чл.103, ал.2 ЗЗдр тази експертиза се извършва от лекуващия лекар, лекарски консултативни комисии /ЛКК/, териториални експертни лекарски комисии /ТЕЛК/ и от НЕЛК. Според чл.112, ал.1 ЗЗдр обжалванията и възраженията от страна на заинтересованите лица и органи (освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността) се правят: 1. срещу решенията на лекуващия лекар - в 14-дневен срок от получаването им пред лекарската консултативна комисия; 2. срещу решенията на ЛКК и центровете за спешна медицинска помощ - в 14-дневен срок от получаването им пред ТЕЛК; 3. срещу решенията на ТЕЛК - в 14-дневен срок от получаването им пред НЕЛК.

В настоящия случай процесното решение е взето от специализиран състав по неврологични, УНГ и сърдечносъдови заболявания съобразно диагнозата, вписана в болничния лист, предмет на обжалване, а именно „Остър мирингит“, в съответствие с разпоредбата на чл.49, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/. Спазено е изискването по чл.18, ал.3 от правилника в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари, един от които е председател на състава. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган в пределите на предоставената му власт.

Спазена е установената от чл.59 АПК форма на административния акт, доколкото ЗЗдр и чл.49 ПУОРОМЕРКМЕ не съдържат специални изисквания в тази насока - издаденото експертно решение е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити, регламентирани от посочената правна норма. Същото е подписано от членовете на специализирания състав.

При постановяването му съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да обусловят отмяната му само на това основание. НЕЛК се е произнесла по допустима жалба срещу решението на ТЕЛК – подадена в срок и от заинтересовано лице – освидетелстваната. Правилно е приложен и материалният закон.

Оспореният акт е постановен в съответствие с изискването по чл.35 АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на случая. В производството пред административния орган последният е задължен в изпълнение на служебното начало, регламентирано в чл.9, ал.1 и ал.2 и чл.36 АПК да събере всички доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, което и административният орган е сторил. Съгласно чл.46, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ НЕЛК може да събира допълнителни данни за заболяването и работоспособността/вида и степента на увреждане на лицата, както и да иска мнението на специалисти от лечебни заведения, научноизследователски институти и

на националните консултанти, като съгласно чл.50, ал.1 с.н.а., се произнася въз основа на медицинската и друга документация.

В случая обжалваното решение е постановено на 08.08.2022г., а периодът, за който е издаден болничният лист е от 13.04.2022г. до 12.05.2022г. В този смисъл нито преглед на лицето от НЕЛК, нито допълнителни изследвания в производството пред нея биха могли да установят конкретното състояние на жалбоподателката към датата на издаване на болничния лист. Същевременно по преписката не са приложени доказателства за извършени изследвания в периода преди издаване на болничния лист, от които да може да се установи здравословното състояние на Д. и наличието на данни, обуславящи продължаване на временната неработоспособност.

На основание чл.40, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване състоянието на временна неработоспособност е основание за получаване на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на ползвания отпуск. По силата на чл.6, ал.2 НМЕ отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по утвърден образец. Правилата за издаване на болничен лист са регламентирани в НМЕ, Глава втора - Експертиза на временната неработоспособност. С чл.7, ал.1, изр.4 НМЕ са предвидени две процесуалноправни предпоставки за издаване на болничен лист: извършен клиничен преглед и становище за временната неработоспособност, които се отразяват в личната амбулаторна карта /ЛАК/ на лицето. В случаите, когато прегледът е бил извършен и временната неработоспособност е била своевременно констатирана, разпоредбата на чл.9, ал.1 НМЕ предвижда издаване на болничен лист в деня, в който се установи временната неработоспособност. Изключение се допуска в случаите, когато болничният лист е продължение. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от деня, в който лицето е следвало да се яви на работа по предходния болничен лист, независимо че той може да е неработен за лицето.

Съгласно чл.6 НМЕ временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинен член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението. Отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден от управителя на Националния осигурителен институт (НОИ) и от министъра на здравеопазването. При временна неработоспособност болничният лист се издава за времето от първия ден на настъпването ѝ до възстановяване на работоспособността или до установяване на трайно намалена работоспособност от ТЕЛК. В случая липсват доказателства за това, временната неработоспособност, обусловила издаването на предходните два болнични листа, да е продължила и към момента на издаване на процесния болничен лист.

Предвид изложеното, като извърши цялостна проверка за законосъобразност на оспорения акт, съдът намира, че същият не страда от пороци, съставляващи отменителни основания по чл.146, т.1-5 АПК и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. Д. срещу Експертно решение № 0583/08.08.2022г. на Националната експертна лекарска комисия, Специализиран състав по неврологични, УНГ и сърдечносъдови заболявания.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: